

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 14. Ignatius persecutionem patitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.
A. C. 861.
 6. 16.

prohibetur, ne alius Episcopus in Ecclesia, cujus Episcopus luce fruitur, ordinetur, nisi abdicaverit, vel deseruerit Sedem suam per sex menses, & tandem statuitur, ne deinceps Laicus ordinetur Episcopus priusquam per omnes gradus Ecclesiasticos fuisset probatus, nec illud trahatur in exemplum, quod raro & ob singularem Ecclesiæ utilitatem factum, si aliquando eximiorum meritorum viri præter ordinem assumpti fuissent. Hac exceptione se ipsum exemptum volebat Photius, haud gravate laturus, si in futura tempora in Electione aliorum Regula strictissime servaretur. Quod spectat ad Canonem præcedentem sperabat adhuc, Ignatium ad abdicationem compelli posse.

§. XIV.

Ignatius persecutionem patitur.

Nicet. pag. 1207.
Theogn. p. 1270.
Post Theoph. IV. n. 31.

Ut vero compelleret, eum in Constantini Copronymi sepulchro, quod in eadem Ecclesia Apostolorum erat, includi iussit, tradiditque tribus viris crudelibus, qui Patriarchæ vultum venerabilem verberare non veriti, omnibus vestimentis usque ad solam interulam tempestate perfrigida spoliarunt, pronum expansis in modum crucis brachiis in pavementum marmoreum prostraverunt, & duabus septimanis in carcere detentum

Sæculum IX.
A. C. 861.

tum diebus septem nullo cibo vel somno
refocillatum semper pedibus suis ere-
ctum perdurare coegerunt. Tandem
Sanctum virum in arcam marmoream
superius arctiorem, in qua Copronymi
corpus conditum erat, attollunt eique
equitantium more infidere compellunt,
ipsius pedibus graves lapides alligantes,
adjectis conviciis fannisque. Cum tota
nocte immanem cruciatum tolerasset, ri-
gentem deponunt & pavimento adeo
dure allidunt, ut ejus sanguine tingere-
tur. Cum vix spiritum traheret & præ-
terea profluvio affligeretur, Theodorus
ex illis tribus unus accepta ejus manu
& pagina crucem in illa formavit, quam
deinde ad Photium detulit. Is subscri-
psit: *Ego Ignatius indignus Patriarcha
Constantinopolitanus confiteor, me ingres-
sum sine Decreto Electionis, & his annis
tyrannice me gessisse.* Hac qualicumque
Subscriptione ad Imperatorem perlata,
Ignatius ex illo carcere dimissus ad pala-
tium Pofanum, domum nempe mater-
nam, se contulit, ubi aliquantisper re-
spirare licuit.

Ibi Ignatius Libellum ad Papam di-
rexisse creditur, quem Theognostus Mo-
nachus Archimandrita Romanus & Exar-
chus Constantinopolitanus nomen Igna-
tii, decem Metropolitanarum, quindecim
Episcoporum, plurimorum Presbytero-
rum

to. 8. Conc.
p. 1263.
ep. Styliæ
p. 1402.
Nicet. pag.
1210.

Hist. Eccles. Tom. XII.

D

rum

Sæculum IX. rum & Monachorum conscripsit. In eo
A. C. 861. Ignatius persecutionem, qua premeba-
 tur, refert, rogatque Pontificem, ut An-
 tecessorum suorum exemplo causam
 suam defenderet. Hunc Libellum ad
 Papam detulit ipse Theognostus, qui de-
 posita veste Monastica Sæcularem simu-
 lans occulto itinere Romam profectus
 Ignatius in fuga. Nicolaum Pontificem omnia, sicut acti-
 fuerant, edocuit. Interim vero Photius
 necdum quiescens Imperatori suggerit
 ut Ignatium ad Ecclesiam Apostolorum
 reduci juberet, ubi consecuto Ambon-
 suæ Depositionis paginam recitare &
 ipsum anathematizare cogeretur; postea
 autem & oculi eruerentur & manus ab-
 scinderetur. Sanctum Pentecostes age-
 batur Festum, quod illo anno octingentesimo
 sexagesimo primo in diem viginti
 primam quintam Maji incidebat, cum ven-
 dit Ignatius, domum in qua versabatur
 armatorum manu derepente circumd-
 ri. Tunc vero unius ex mancipiis suis
 amictum indutus & duas sportas ex un-
 ligno pendentes suis humeris imponens
 egressus est noctis tenebris faventibus
 Ita custodes elusi. Pergebat igitur la-
 crymis madefactus solo Discipulo suo Cy-
 priano comitante; tumque omnibus
 ignotus cum naviculam conscendisset, ad
 Principis & Proconesi atque inde ad Pro-
 pontidis Insulas navigat, sæpe sedem mu-
 tant

tans, atque in solitudine montibus aut cavernis latitans, ubi maximas arumnas perferebat, & victitabat eleemosynis, quibus eum Fidelium Charitas sustentabat, ad mendicitatem redactum, Patriarcham, & Imperatoris filium. Photius autem spe frustratus omnia Monasteria & omnes civitates lustrari jubebat. Imo Oropham, Classiariis præfectum, cum sex lembis velocibus emisit, qui Ignatium in omnibus Insulis & omnibus oris quæreret, & inventum tanquam Reipublicæ hostem & ruinam interficeret. Aliquoties etiam exploratores sibi occurrentem Ignatium, cum habitu mancipium referret, Patriarcham non cognoverunt.

Mense circiter Augusto Civitas Constantinopolitana per dies quadraginta ingentibus terræ motibus concutiebatur, toto populo clamante, Deum Vindicem ob injustam viri innocentis persecutionem pœnas reposcere. Ipse Imperator & Bardas perterriti publice juramento se obstrinxerunt, nihil mali se Ignatio, nec illis, qui ipsum occultassent, illaturos; itaque ei libere ad suum Monasterium reverti licere. His auditis Christi Athleta Ignatius, se ipsum Patricio Petronio manifestavit, qui cum Imperatoris Avunculus esset torquem ipsam Principis Patriarchæ attulit, obsidis instar. Hanc e collo suspendens Ignatius venit

Sæculum IX. ad Bardam, cui sibi dicenti: *Cur fugitis
A. C. 861.* *vo similis ad aliam ex alia regione percur-
rens peregrinavis?* respondit: *Jesus
Christus præcepit: si vos persecuti fue-
rint in hac civitate, fugite in aliam.* Il-
lum itaque Bardas ad suum Monasterium
illæsum dimisit, atque illico terræ motu
quievit.

§. XV.

Epistola Photii ad Papam.

Nic. p. 1214. *Nicol. ep. 10.* *p. 354.* Inter hæc Rodoaldus & Zacharias Le-
gati, a Photio muneribus cumulatim
Romam redeunt, nihil aliud nudis ver-
bis Pontifici renunciantes, nisi depositum
Ignatium, & Photium in Sede Constan-
tinopolitana firmatum. Post duos ver-
dies adest Leo Imperatori a secretis ejus
demque Romam Legatus, qui Papæ epi-
stolam Domini sui reddidit cum duobus
Voluminibus, quorum unum Depositi-
onis Ignatii gesta, alterum de Sanctis Ima-
ginibus acta continebat. (*) Michael
Imperator in ea epistola Papam permo-
vere nitebatur, ut Depositionem Ignatii
& Ordinationem Photii confirmaret.
Juncta erat epistola Photii, in quam, cau-
sam suam ipsemet dicens, omnem Elo-
quentiam

(*) Quorsum hæc omnia, nisi quod Constanti-
nopolitani crederent, consensum Romani Pontificis
esse necessarium?